

Næmingar í Hoyðølum:

Vaksnir menn eru nógv verri enn smábørn

Bæði lærarar og Landsstýrið bera seg verri at, enn fornermað smábørn. Børnini hava tó so mikið í høvðinum, at tá tey hava klandrast eina løtu, gerast tey góð aftur og spæla víðari, siga næmingar, sum nú eru troyttir av at ganga fyrri einki

EDVARD JOENSEN

Nú er ovboðið hjá nógvum næmingum, sum ikki sleppa í skúla orsakað av trætni millum lærararnar á Stundentaskúlinum og HF skúlinum og Landsstýrið.

Nú er tíð at gevast við at vera tvørur, halda fyra gentur úr 2. E í Hoyðølum, sum nú ikki tíma at hava frí meira. Tær eru farnar undir egna skúlagongd fyrri ikki at detta heilt burtur ímillum, tá vanligu skúlagongdin einaferð byrjar aftur.

Bæði lærarar og Landsstýrið vinna nógv stórri virðing, um teir gevast við hasum tvætlinum og heldur lata okkum sleppa í skúla, meðan teir samráðast, halda tær fyra, Jónhild, Heidi, Katrin og Sára, sum eru leiddar av at ganga fyrri einki, orsakað av nøkrum, tær eru púra ósekar í.

Farið er undir seinna hálvár av skúlaárinum, og har eru, sum kunnugt, nógvir frídagar. Halgidagarnir eru nógvir, og tá so mestsum ein heilur mánaði er farin av undirvísingartíðini til at træstast í, fara næmingarnir at óttast, hvussu verður við próvtøkum.

Byrja sjálvar

Í Reynstúni á Argjum hitta vit tær fyra genturnar úr 2. E í Hoyðølum. Tær hava tikið málið í egnar hendur, og sita nú og royna at fáa savna stumpanar av tí, tær annars skuldu havt gjørt í Hoyðølum.

Jónhild, Heidi, Katrin og Sára halda, at nú er tíð upp á, at lærarar og Landsstýrið gevast við at bera seg at sum fornermað smábørn (Mynd: Jens Kistian Vang)

Vita vita, hvat vit skulu ígjøgnum, siga tær. Og okkurt er bytt út til bólkur og skal gerast í felag. Uppgávur, so sum stillar og rapportir, skulu latast inn hvørja viku. Nú eru longu triggjar vikur farnar, og vit sleppa ikki av við nakað av hesum. Men gerast skal tað, so tað kemur alt upp í røkur, tá einaferð verður byrjað

aftur, siga tær.

Okkurt hava tey fingið fyrri, áðrenn tey fóru í jólafrí, og millum annað tað, royna tær nú at fáa frá hondini.

Men annað er, sum bara hópar seg upp. Til dømis er partur av pensum ein námsferð í samband við málundirvísing. Ferðin er lögð um páskirnar.

Ætlanin er at fara til Barcelona, og nógv er at fyrireika. Og tað kostar. Til dømis er rættiliga nógv, sum skal lesast á sponskum, enskum, danskum og føroyskum í samband við ferðina.

Eisini hava tey í flokknum goldið 10.000 krónur í depositum fyrri ferðina. Og tey fara ikki at góðtaka, at missa teir pengarnar, tí lær-

arar og myndugleikar klandrast um nakað, næmingarnir ikki hava ávirkan á, men bert gjalda fyrri.

Umframt liggur ein rættiliga stór uppgáva í føroyskum, sum tey ikki fáa gjørt.

Endalig próvtøka

Tað er ikki bara í 3.G, at endalig próvtøka er. Eisini í 2. G eru fleiri lærugreinar,

sum skulu avgreiðast. Og annar flokkur á studentaskúlanum er rímuliga strævin, eru tær fyra, Sosialurin hevur tosað við, samdar um.

Tað verður eitt hundalív, tá nú alt skal takast inn aftur í vanligari skúlatíð. Og tað má tað, sambært Eilífi Samuelsen, landsstýrismanni í undirvísingarmálinum. Yvirtíð leygar- og halgidagar verður ikki givin.

Eilíf átti at minst, hvussu spentur hann sjálvur var, tá hann skuldi til próvtøku. Bæði um úrslitið og um at verða liðugur. Og soleiðis ganga tey flestu eisini í dag. Bara við tí muni, at nú fá tey eina eyka pínu at dragast við, tí tey vita ikki, nær, ella um tey nakrantíð verða liðug, siga tær fyra.

Allar ætlanir hjá teimum, sum skulu til endaliga próvtøku, fara fyrri einki, um tey ikki verða liðug til tíðina.

Og tað mátti verið ein heldur høgur prisur at goldið bara tí, at nakrir lærarar og ein landsstýrismaður, sum forrestin eisini er lærari, eru ov tvørir til at víðgangar, at teir hava mistikið seg, siga Jónhild, Heidi, Katrin og Sára úr 2. E í Hoyðølum.

Jupiter fekk sild á Sandoyarbankanum

Fyrr í vikuni landaði Jupiter eini 50 tons av sild til Kassavirkið á Bakka. Sildina høvdu teir fingið á Sandoyarbankanum

EDVARD JOENSEN

50 tons av sild ljóðar ikki so ógvusligt. Og tað er heldur einki soleiðis at loypa á leistum eftir.

Men kortini er nakað serligt við hesum, sigur Regin Jacobsen, stjóri á Kassavirkinum á Bakka, sum

keypti sildina frá Jupiter.

Føroysk nótaskip hava fyrr fingið sild á hesum leiðum. Júst hesa árstíðina. Tað var stór og góð sild, eins og henda, sum Jupiter nú fekk.

Regin Jacobsen sigur, at kanningar hava víst, at henda sildin er stórri enn sild, fingin verður aðrastað-

ni.

Talan er helst um ein serliga, føroyskan stovn. Men stovnurin er helst so lítil, at hann er ikki álitandi til nakrar útflutning sum so, sigur Regin Jacobsen.

Kassavirkið hevur fyrr selt nakað av hesi sildini til keyparar uttanlands.

Til dømis fingi skipini í

árunum 1993, 1994 og 1995 nakað av sild, og sáttmálar vórðu gjørdar.

Men so hvarv sildin, og í tvey ár sást einki aftur.

»Tað er greitt,« sigur Regin Jacobsen, »at tá vit ikki kunnu lata avtalaðu vørna til avtalaða tíð, fara keypararnir at órógvast, og so dettur marknaðurin nið-

urfyrri.«

Sildina, sum teir nú hava fingið, hava teir víðgjørt á gamlan hátt, sigur Regin Jacobsen. Tað mesta er avhøvdað og saltað í tunnur. Væntandi verður hetta selt á skandinaviska marknaðinum. Eisini er eitt sindur kryddað.

Men nakað er kortini fryst, og tað fer til Japans.

Annars er nógv til av sild, heldur Regin Jacobsen. Norðsjóarstovnurin er ikki væl fyrri, sigur hann, men aðrastaðni verður rættiliga nógv fiskað.

Til dømis hava norðmenn bara tvær tær fyrstu vikurnar í ár fiskað eini 70.000 tons.

Henda sildin verður heilfryst og send til Japan.

Regin Jacobsen sigur, at norsku bátarnir fáa 1,25 kr. fyrri kilog, meðan Jupiter fekk tvær krónur fyrri kilog.

Norðmenn selja nógv til lond sum Russland og Póland. Men har eru prisirnir lágir, sigur Regin Jacobsen.

Um henda stovnin, sum er undir Føroyum, sigur Regin Jacobsen, at ongur avmarkingur eru fyrri fiskiskapi. Stovnurin er helst altíð inni á føroyskum øki, og tí eiga vit hann, sum hann er, og kunnu fiskar av honum, sum vit vilja.